

Máme odklad ... a co dál?

Zápis už máte za sebou a vaše rozhodnutí, že své dítě necháte ještě rok doma, je definitivní. Teď vás ještě čeká vyšetření na pedagogicko-psychologické poradně, a pak rok, než přijde další zápis a s ním už opravdový zápis do 1. třídy.

Takže – co teď? Jak ten rok využít? Nechat vše na školce nebo se přece jen na něco zaměřit? A na co? **Co máme se svým broučkem začít pilovat a co naopak zcela vynechat, aby naše dítě za rok sice ve škole perlilo, ale zase aby nenastoupilo do školy a už neumělo plynule číst a počítat do 100?**

Nejdřív se zaměříme na to, co se rodiče ptají jen občas, a přitom je to velmi podstatná otázka: Má umět dítě číst a počítat než nastoupí do školy? Naše odpověď zní: Absolutně ne! A ptáte se, proč tedy u zápisu chtěli, aby dítě sečetlo $3 + 1$, nebo aby přečetlo nějaká písmena? Na to už tak jednoduchá odpověď není. Snad jediné proto, aby si paní učitelka, která bude mít toto dítě ve své třídě, připravila těžší úkoly, případně práci navíc. Ovšem upozorňuji, že realita je na mnoha školách jiná a záleží na každé konkrétní učitelce, jak se tohoto úkolu zhostí. Může se tedy stát, že i dítě, které umí počítat do 100, bude v úvodním období 1. třídy kreslit kolečka do pěti... Zajistě si umíte představit, jak se bude u této činnosti „bavit“...

Takže abychom to shrnuli – v žádném případě nesuplujte školu. Neučte dítě ani číst, ani počítat, ale zaměřte se na mnohem důležitější věci. A které to jsou? To se dozvíte v tomto článku.

U zápisu jste si určitě všimli, že paní učitelky věnovaly značnou část **popisu obrázku**. Tady nestačí, pokud dítě jen odpovídá jedním slovem na otázky. Je daleko lepší, jestliže umí o obrázku samo povídat. Popis obrázků nebude potřebovat jen u zápisu, ale i v průběhu školní docházky. Navíc tím, že se dítě naučí popisovat obrázek, se mu značně rozšíří slovní zásoba i všeobecný přehled, což jsou další „bodíky“, které se ve škole budou hodit. Popisu obrázku se dá, stejně jako mnoha dalším činnostem, naučit. Musíme jen vědět, jak na to. **Při popisu obrázku se nejdříve zaměříme na celek a postupně přecházíme na detaily.** Takže začneme – obrázek je o Vánocích; na obrázku je nakreslená zima; na obrázku je nakreslená králičí rodinka, která přišla k babičce na návštěvu apod. Je dobré, pokud si dítě i některé věci přidá ze své fantazie. Například pokud se na obrázku objevují děti, může si je dítě pojmenovat. Nebo může přemýšlet, proč tam děti jsou (přišly na návštěvu ke kamarádovi, učí se jezdit na lyžích, chtějí nakrmit zvířátka v lese...). Postupně přecházíme k detailům a zejména k orientaci na stránce: vpravo dole je zajíček, který chroupá mrkvičku. Za ním stojí srnka, která se dívá na krmelec. V krmelci mají zvířátka seno. Mají ho tam proto, aby v zimě neměl nikdo hlad... Pokud jsou na obrázku děti, tak se zaměříme na to, co kdo má na sobě oblečené (Pepík má rukavice, aby si potom mohl postavit sněhuláka...). A tak dále, fantazii se samozřejmě meze nekladou. Pokud se dítě špatně na stránce orientuje a neví, co je vpravo nahoře, dole vlevo, uprostřed, je nutné to procvičovat.

Důležitá je také posloupnost obrázků, čili co je nejdříve, co potom a co nakonec. Typickou pohádkou, ve které tuto dovednost dobře procvičíte, je pohádka O řepě. Nejdříve dědeček zasadil řepu. Když řepa vyrostla, chtěl ji dědeček vytáhnout.... Nakonec řepu vytáhli. U této pohádky také dobře procvičíme kdo je první, kdo je poslední, kdo stojí hned za dědečkem, kdo stojí hned před vnučkou, kdo všechno stojí za pejskem apod.

V neposlední řadě se zaměřte na výslovnost. Správná výslovnost všech hlásek je velmi důležitým předpokladem pro dobré zvládnutí čtení a psaní. Pokud totiž dítě v mluvení nahrazuje nějakou hlásku hláskou jinou (například místo R řekne L nebo J) bude ji nahrazovat i při čtení a psaní diktátů. A proč u psaní diktátů? Protože právě tady si dítě slova tzv. předříkává a opakuje. Paní učitelka například diktuje slovo rohlík a dítě napíše johlík, případně, pokud nevyslovuje ani L, tak hned máme nové slovo johjík. A teď se nabízí otázka: Jak to má učitelka hodnotit? Má zohlednit, že toto dítě (pokud si na to při opravování 28 diktátů vzpomene) neumí něco správně vyslovovat a napsat mu jedničku? A dalšímu dítěti, které sice vyslovuje všechno správně, ale zapomnělo, jak se píše R a namísto toho napsalo Z, které je mimochodem v psacím písmu velice podobné, dát horší známku? A co když jste maminka toho druhého dítěte a „náhodou“ zjistíte, že některé děti mohou psát diktáty s chybami a některé ne? To by se vám asi moc nelíbilo. Takže učitelka raději známkuje „všem stejně“ a tudíž je dítě se špatnou výslovností ve značné nevýhodě. Proto raději veškeré své síly a čas, který jste odkladem školní docházky získali, zaměřte se na nápravu výslovnosti.